

altenpflege.de Edition

Trumpi vadovėliai slaugos mokymui - senelių priežiūros akcentas

Theo Ahrens

Įvadas į slaugos etiką

preview

Bibliografiniai duomenys

Theo Ahrens – Trumpa biografija

Theo Ahrensas, gimęs 1979 m. netoli Miuncheno, yra slaugos profesijų mokytojas ir atsidavęs slaugos pedagogas. Po savanoriškų socialinių metų ligoninėje jis įgijo sveikatos ir slaugos specialisto kvalifikaciją ir įgijo vertingos profesinės patirties intensyviosios terapijos skyriuje. Vedamas noro perduoti žinias, jis studijavo slaugos pedagogiką ir 2009 m. pradėjo dirbti mokytoju profesinėje mokykloje Miunchene. Theo yra žinomas dėl savo praktinio ir empatiško mokymo, kuriuo jis ruošia būsimus slaugos specialistus jų sudėtingam darbui. Asmeniškai jis gyvena Berlyne su žmona ir dviem vaikais ir savanoriškai dalyvauja siekiant geresnių sąlygų slaugos mokyme.

Ši trumpa mokomoji knyga buvo parengta remiantis jo pamokų planų medžiaga, naudojant dirbtinį intelektą. Vertimas atliktas automatiškai.

Leidėjas altenpflege.de

Kaina DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Autorinės teisės 2024 altenpflege.de

Pastabas ir pasiūlymus siųskite adresu team@altenpflege.de.

1/1-2412160911

Turinys

1	[vadas į slaugos etiką	4
1.1	Etikos apibrėžimas slaugoje	4
1.2	Etikos reikšmė bendraujant su mirštančiais ir mirtimi	4
1.3	Etikos refleksijos tikslai senelių priežiūroje	5
1.4	Profesinė atsakomybė ir slaugytojų vaidmuo mirimo procese	6
2	Etikos ir moralės pagrindai	8
2.1	Sąvokų apibrėžimai	8
2.2	Etiniai principai slaugoje	8
2.3	Etinės teorijos	9
2.4	Etinių sprendimų priėmimas slaugos kasdienybėje	9
3	Elgesys su mirtimi ir mirimu pagyvenusių žmonių priežiūroje	11
3.1	Mirimas kaip gyvenimo ciklo dalis	11
3.2	Elisabeth Kübler-Ross mirtys fazės	11
3.3	Mirštančiųjų priežiūros svarba senelių priežiūroje	12
3.4	Slaugytojų vaidmenys ir užduotys teikiant palydimąją pagalbą mirštantiems. . . .	13
3.5	Mirties ir mirimo suvokimas	14
4	Etiniai iššūkiai lydint mirštančiuosius	15
4.1	Santykis su paciento autonomija	15
4.2	Etiniai dilemos lydint mirštantį žmogų	15
4.3	Elgesys su pacientų pageidavimais	16
4.4	Paliatyvioji sedacija: apibrėžimas, etiniai aspektai ir sprendimų priėmimas	17
4.5	Pagalba rengiant paciento valią ir išankstinio pavedimo dokumentą	18
5	Mirties palydėjimas senyvo amžiaus žmonių priežiūros praktikoje	19
5.1	Hospiso darbas ir paliatyvioji priežiūra senyvo amžiaus žmonių slaugoje	19
5.2	Bendravimas su mirštančiais	20
5.3	Artimųjų palyda	20
5.4	Ritualai, religiniai ir kultūriniai aspektai mirštant	21
5.5	Pirmieji veiksmai po mirties	22
6	Teisiniai pagrindai elgesiui su mirtimi ir mirštančiais	23
6.1	Teisė į savarankiškumą ir paciento valią	23
6.2	Teisinės gairės mirštančiųjų priežiūrai	24
6.3	Teisiniai reikalavimai mirusiųjų priežiūrai	24
6.4	Skirtumai tarp mirštančiųjų slaugymo, aktyviosios ir pasyviosios eutanazijos	25
6.5	Teisiniai paliatyviosios medicinos priežiūros aspektai	26
7	Psichologiniai mirties, mirties ir gedulo aspektai	27
7.1	Mirimas su mirtimi ir mirtimi	27
7.2	Savarankiškas požiūris į savo mirtingumą	27
7.3	Emocinė našta ir slaugos darbuotojų rūpinimasis savimi	28
7.4	Supervizija ir pagalbos galimybės slaugos darbuotojams	29
7.5	Elgesys su gyventojų, artimųjų ir slaugytojų gedulu	29
8	Kultūriniai ir religiniai mirties ir mirimo aspektai	31
8.1	Mirties ritualai įvairiose religijose	31
8.2	Kultūriniai ypatumai bendraujant su mirtimi ir mirimu	32
8.3	Religinė palyda teikiant pagalbą mirštantiems žmonėms	33
8.4	Etiniai iššūkiai atsižvelgiant į pacientų religinius norus	33
9	Eutanazija – etinės ir teisinės perspektyvos	35
9.1	Apibrėžimai: aktyvi, pasyvi ir netiesioginė eutanazija	35
9.2	Etiniai argumentai už ir prieš eutanaziją	35
9.3	Teisinė padėtis dėl eutanazijos	36
9.4	Slaugytojų vaidmuo priimant sprendimus dėl eutanazijos	37
10	Praktiniai pavyzdžiai ir atvejų analizės	39
10.1	Atvejų analizės apie etinius konfliktus paliatyvioje slaugoje	39
10.2	Sudėtingų situacijų praktikoje refleksija	40
10.3	Sprendimų strategijos etinėms dilemoms	40

1 Įvadas į slaugos etiką

1.1 Etikos apibrėžimas slaugoje

Etika slaugoje

Etika slaugoje susijusi su moraliniais principais ir vertybėmis, kurie lemia slaugytojų elgesį ir sprendimus. Ji apima atsakomybę užtikrinti slaugomų žmonių gerovę ir pagarbią jų teisių bei savarankiškumo apsaugą. Slaugos etikos pagrindai yra pagarba, orumas, gerumas, teisingumas ir rūpinimasis.

Šie principai yra būtini, siekiant patenkinti žmonių, kuriems reikalinga priežiūra, poreikius ir tuo pat metu išsaugoti jų savarankiškumą. Slaugos etika reikalauja, kad sprendimai būtų priimami paciento geriausiais interesais, net jei jie nebegali aiškiai išreikšti savo norų.

Būtina atskirti medicininius, teisės ir etikos aspektus. Medicininiu požiūriu vadovaujamosi klinikinėmis gairėmis, teisės atitinka įstatymų reikalavimus, o etika pabrėžia moralinius implikacijas ir slaugytojų socialinę sąmonę.

Slaugos situacijose konfliktų išvengiama integruojant etinius svarstymus į sprendimų priėmimo procesą. Praktinis pavyzdys yra sutikimas gydymo priemonėms: slaugytojai turi užtikrinti, kad slaugomas asmuo ar jo įgaliotasis asmuo būtų pakankamai informuotas ir sutikimas būtų duotas savanoriškai.

Viena iš pagrindinių slaugos etikos užduočių yra skatinti dialogą tarp slaugytojų, medicinos personalo, slaugomų žmonių ir jų artimųjų. Etinis mąstymas senyvo amžiaus slaugoje stiprina pasitikėjimo pagrindą, reikalingą sėkmingai priežiūrai.

Slaugos etika taip pat padeda spręsti moralinius dilemmas. Tokiose dilemose dažnai reikia pasverti prieštaringas vertybes ar įsipareigojimus, pavyzdžiui, gyvybės apsaugą ir teisę į savarankiškumą. Čia svarbu rasti subalansuotą ir gerai apgalvotą požiūrį.

Slaugos etika reikalauja iš slaugytojų nuolatinės refleksijos ir tęstinio mokymosi. Jie turi būti sąmoningi dėl etinių iššūkių, su kuriais gali susidurti kasdienėje veikloje. Tai reiškia, kad reikia rasti pusiausvyrą tarp profesinių standartų, asmeninių įsitikinimų ir slaugomų asmenų poreikių. Etika suteikia profesionalios veiklos rėmus, kurie slaugytojams teikia orientaciją ir saugumą.

1.2 Etikos reikšmė bendraujant su mirštančiais ir mirtimi

Mirtis ir mirimas reikalauja gilaus etinio sprendimo. Mirtis yra gyvenimo dalis. Senjorų slaugytojai dažnai būna arti mirštančiųjų, juos palydi ir bendrauja su artimaisiais. Etika suteikia orientaciją, kaip tokiose situacijose teisingai elgtis.

Etiniai principai, tokie kaip autonomija, gera darymas, nežalojimas ir teisingumas, vadovauja veiksams. Paciento autonomijos gerbimas reiškia: mirštančiojo norų ir poreikių svarstymą. Sprendimus dėl medicininių priemonių ar paliatyviosios priežiūros reikėtų, jei įmanoma, aptarti su pacientu. Dokumentai, tokie kaip pacientų nuostatos, yra priemonės, kurios padeda išlaikyti autonomiją net tada, kai pats pacientas nebegali komunikuoti.

Gera darymas reikalauja aktyviai remti pacientą ir skatinti jo gerovę. Lygtis su mirtimi reiškia: skausmo ir kančių mažinimą, ne tik fizinį, bet ir psichologinį bei socialinį. Pagarbus elgesys, kantrybė ir empatija prisideda prie oraus palydėjimo.

Nežalojimas nurodo, kad slaugytojai neturėtų apsunkinti mirštančiųjų nereikalingomis priemonėmis. Čia svarbu pasirinkti tarp gyvenimo pratęsimo ir gyvenimo kokybės. Bendravimas su gydančiais gydytojais ir artimaisiais atlieka svarbų vaidmenį sprendimų priėmime.

Teisingumas susijęs su prieiga prie slaugos ir medicinos paslaugų. Kiekvienam mirštančiam žmogui priklauso kokybiška, individualizuota priežiūra, nepriklausomai nuo socialinių ar finansinių veiksnių.

Slaugytojai turėtų būti sąmoningi apie savo paties požiūrį į mirtį ir mirimą. Asmeninės vertybės įtakoja elgesį su mirštančiaisiais. Supervizija ir kolegiali parama padeda susidoroti su emociniu krūviu. Reguliari etikos refleksija ir kvalifikacijos tobulinimas yra būtini, norint išlikti profesionaliu.

Dvasinio integravimas daugeliui mirštančiųjų ir jų artimųjų gali būti svarbus. Artimieji dažnai atsiduria krizės situacijose. Jų skausmas ir netektis turi būti jautriai palydimi. Atvira ausis, suprantantis bendravimas ir pokalbis apie netekties įveikimo galimybes yra esminiai.

Etiniai iššūkiai mirties ir mirimo kontekste yra sudėtingi. Senjorų priežiūra reikalauja nuolatinio etinių klausimų nagrinėjimo, siekiant mirštančius gydyti su orumu ir pagarba.

1.3 Etikos refleksijos tikslai senelių priežiūroje

Etinė refleksija senyvo amžiaus žmonių priežiūroje siekia aiškumo sudėtingose sprendimų situacijose. Sprendimų priėmimo procesai, palaikomi etinės refleksijos, leidžia geriau suprasti slaugytojų, gyventojų ir artimųjų tarpusavio santykius. Refleksija padeda vertinti veiksmus ir jų pasekmes, bei skatina etinio sąmoningumo ugdymą.

Kitas tikslas – užtikrinti pagyvenusių žmonių orumą ir savarankiškumą. Etinė refleksija kelia klausimus apie rutiną ir praktiką, kad būtų gerbiamas ir palaikomas gyventojų apsisprendimas. Tai apima jautrų požiūrį į judėjimo laisvės apribojimus, siekiant neteisėtai nevaržyti judėjimo laisvės.

Pažeidžiamų grupių apsauga taip pat yra esminis uždavinys. Vyresnio amžiaus žmonės dėl trapumo, demencijos ar kitų veiksnių gali būti ypač pažeidžiami. Etinė refleksija padeda nustatyti pavojus ir imtis tinkamų apsaugos priemonių, nepažeidžiant suinteresuotų šalių teisių.

Slaugytojai turi atpažinti moralinius konfliktus ir konstruktyviai juos spręsti. Etinių klausimų refleksija leidžia integruoti skirtingas vertybes slaugos praktikoje. Tai veda prie subalansuoto santykio tarp institucijos reikalavimų ir gyventojų poreikių.

Etinė refleksija skatina nuolatinį slaugos profesionalumo ugdymą. Slaugytojai, sistemingai reflektuodami etinius dilemas, plėtoja savo profesinę poziciją ir gebėjimą veikti. Taip pagerinama slaugos kokybė ir padidinama slaugytojų pasitenkinimas.

Galiausiai etinė refleksija prisideda prie socialinės atsakomybės senyvo amžiaus žmonių priežiūroje. Būdami dalimi sveikatos sistemos, senyvo amžiaus žmonių priežiūra turi atsižvelgti į socialinius ir kultūrinius skirtumus. Refleksija užtikrina, kad priežiūra atitiktų visuomenės vertybes ir normas bei nuolat joms prisitaikytų.

1.4 Profesinė atsakomybė ir slaugytojų vaidmuo mirimo procese

Slaugytojai yra susidūrę su ypatinga atsakomybe mirštant. Jie turi suteikti tiek fizinę, tiek emocinę pagalbą. Orus bendravimas su mirštančiais žmonėmis reikalauja jautrumo, pagarbos ir empatijos. Slaugytojai prisideda prie to, kad mirties baimė būtų sumažinta ir būtų užtikrintas taikus perėjimas.

Mirimo procese slaugytojai dažnai tampa artimiausiais palydovais. Jiems tenka užduotis atpažinti sveikatos būklės pokyčius ir tinkamai reaguoti. Tai apima skausmo ir kitų simptomų palengvinimą, taip pat pagalbą psichologinių ir dvasinių poreikių tenkinimui. Gebėjimas klausytis ir teikti paguoda yra taip pat svarbus, kaip ir medicininė priežiūra.

Komunikacija vaidina centrinį vaidmenį. Slaugytojai turi gerbti mirštančiųjų norus ir poreikius bei, jei įmanoma, skatinti šeimos narių įtraukimą. Atviri pokalbiai apie mirtį gali sumažinti baimę ir išsklaidyti nesusipratimus. Slaugytojai dažnai yra tarpininkai tarp mirštančiojo, šeimos ir kitų medicinos specialistų.

Svarbu taip pat spręsti etinius klausimus. Pavyzdžiui, kyla klausimas dėl gyvenimą prailginančių priemonių naudojimo, jei jos nesiderina su paciento norais. Pacientų nurodymai ir išankstiniai sutikimai čia suteikia svarbią orientaciją. Slaugytojai turi atsižvelgti į tokius dokumentus ir savo vaidmenyje rasti būdą gerbti mirštančiųjų autonomiją.

Be to, slaugytojai turi tvarkytis su savo jausmais ir ribomis. Susidūrimas su mirtimi ir liūdesiu yra sunkus, todėl svarbu ugdyti savęs priežiūros praktiką. Supervizija ir bendravimas su kolegomis gali padėti išspręsti emocinius sunkumus ir išvengti perdegimo.

Būdami pacientų advokatai, slaugytojai prisiima atsakomybę už žmonių orumo išlaikymą iki gyvenimo pabaigos. Pusiausvyra tarp empatinės pagalbos ir profesinės distancijos yra esminė. Mirimo procesas yra individualus ir reikalauja lanksčios bei prisitaikančios priežiūros, kurią žmogus laiko svarbiausiu.

preview

2 Etikos ir moralės pagrindai

2.1 Sąvokų apibrėžimai

Etika apima sistemingą apmąstymą apie moralinį elgesį. Tai fundamentalių principų, lemiančių, kas laikoma teisinga ar klaidinga, studijavimas. Etika nagrinėja klausimą, kaip žmonės turėtų elgtis ir kodėl tam tikri veiksmai yra moraliai pateisinami. Ji suteikia pagrindą apmąstyti elgesiui slaugant senyvus žmones.

Moralė apibrėžia taisyklių sistemą, kuri vadovauja visuomenei ar bendruomenei. Ji susideda iš normų, kurios nurodo, kokie elgesio būdai yra priimtini. Moralės standartai dažnai skiriasi tarp kultūrų ir laikotarpių. Slaugant senyvus žmones, moralė apima suvokimą, kaip slaugos darbuotojai turėtų atsakingai ir su užuojauta prižiūrėti gyventojus.

Vertybės yra pagrindiniai įsitikinimai ar idealai, kurie laikomi pageidautinais ir svarbiais. Jos lemia, ko gyvenime siekti ir kokie elgesio būdai yra pageidautini. Slaugoje vertybės, tokios kaip pagarba, orumas, rūpestis ir empatija, vaidina lemiamą vaidmenį formuojant tarpasmeninius santykius ir sprendimų priėmimą.

Normos yra privalomos taisyklės ar standartai, kurie reguliuoja elgesį bendruomenėje. Jos skiriasi nuo vertybių tuo, kad yra konkrečios ir dažnai reglamentuotos ar net teisinės. Normos slaugant senyvus žmones vadovauja profesionaliai veiklai per nustatytus standartus ir nuostatas, siekiant užtikrinti slaugos kokybę ir globojamų asmenų gerovę.

2.2 Etiniai principai slaugoje

Autonomija reiškia, kad gyventojams pagal jų norus paliekama kuo daugiau sprendimų. Gerbkite teisę į apsisprendimą, net jei asmeninės nuomonės skiriasi. Praktiškai tai dažnai reikalauja kantrybės ir bendravimo. Individualių slaugos planų rengimas, atsižvelgiant į slaugos poreikių turinčių asmenų norus ir galimybes, yra esminė dalis.

Teisingumas užtikrina, kad visi gyventojai būtų sąžiningai ir vienodai vertinami. Ištekiai, tokie kaip laikas ir medžiagos, turi būti teisingai paskirstyti, nediskriminuojant dėl

amžiaus, lyties, etninės kilmės ar socialinės padėties. Analizuokite, ar visi turi vienodą prieigą prie paslaugų ir informacijos ir prireikus ją koreguokite. Nuolat atspindėkite savo veiksmus, kad išvengtumėte nelygiavertio vertinimo.

Rūpinimasis reikalauja supratingo ir užjaučiančio dėmesio. Rimtai žiūrėkite į globojamų asmenų asmeninius interesus ir poreikius ir į tai profesionaliai atsižvelkite. Šis principas pasireiškia žmogaus holistiniu vertinimu, apimančiu fizinius, emocinius ir socialinius aspektus. Pusiausvyros tarp empatijos ir profesionalaus atstumo palaikymas yra itin svarbus.

Nepakenkimas adresuoja fizinės ar psichinės žalos vengimą. Naudokite specialias žinias ir apdairumą, kad išvengtumėte gydymo klaidų. Priimant sprendimus, susijusius su pavojais, svarstykite riziką ir visada žiūrėkite į galimą naudą. Sveikatos duomenų apsauga ir asmeninio gyvenimo konfidencialumo išsaugojimas taip pat yra svarbūs aspektai. Svarbu veikti proaktyviai, kad sumažintumėte sužalojimo ir nesaugumo riziką.

Šie principai reikalauja reguliaraus apmąstymo ir prisitaikymo kasdieninėje slaugos praktikoje. Kritiškas susidūrimas su savais sprendimais ir jų etinėmis pasekmėmis stiprina jūsų kompetenciją senatvės slaugos srityje.

2.3 Etinės teorijos

Deontologija yra etinė teorija, kuri susitelkia į pareigas ir taisykles. Slaugos srityje tai reiškia, kad veiksmai laikomi teisingais, jei jie atitinka tam tikras moralines taisykles ar pareigas, neatsižvelgiant į pasekmes. Pavyzdžiui, slaugytojas pagal deontologinę etiką gali būti įpareigotas vienodai elgtis su visais pacientais, nepriklausomai nuo jų asmeninių santykių su jais ar savo veiksmų pasekmių.

Naudos etika, priešingai, vertina veiksmus pagal jų pasekmes. Tikslas yra pasiekti didžiausią laimę kuo didesniui žmonių skaičiui. Praktikoje tai gali reikšti ribotus resursus panaudoti taip, kad didžiausia nauda būtų pasiekta daugeliui pacientų. Slaugytojas galėtų teikti pirmenybę, kokias užduotis pirmiausia atlikti, siekiant maksimalios teigiamos naudos visiems pacientams.

Dorybių etika susitelkia į veikėjų charakterio ypatybes ir moralinę asmenybę. Slaugos srityje tai reiškia, kad slaugytojai turi įkūnyti tokias dorybes kaip atjauta, empatija ir rūpestingumas. Gera slauga yra pasiekama, kai slaugytojai yra morališkai geri žmonės, veikiantys pagal šias dorybes.

Kiekviena iš šių teorijų siūlo skirtingas perspektyvas etinių sprendimų priėmimui slaugoje. Jos padeda slaugytojams kritiškai apmąstyti savo veiksmus ir priimti pagrįstus sprendimus susidūrus su etiniais iššūkiais. Šių teorijų supratimas padeda sudėtingas situacijas vertinti diferencijuotai ir sprendimų priėmimo metu iškelia rūpinamų asmenų gerovę į pirmąją vietą.

2.4 Etinių sprendimų priėmimas slaugos kasdienybėje

Etinių sprendimų priėmimas reikalauja gebėjimo analizuoti sudėtingas situacijas ir atsižvelgti į skirtingas perspektyvas. Slaugant senyvo amžiaus žmones, dažnai tenka spręsti klausimus, kurie tiesiogiai susiję su jų gerove ir orumu. Todėl labai svarbu priimti moraliai pagrįstus sprendimus, siekiant užtikrinti geriausią priežiūrą esantiems asmenims.

Pirmas žingsnis etinių sprendimų priėmimo yra etinės problemos nustatymas. Tai gali būti vertybių, kurių laikosi slaugomas asmuo, ir slaugos įstaigos gairių konfliktas. Aiškus problemos suvokimas padeda struktūrizuoti tolesnį sprendimų priėmimo procesą.

Po problemos identifikavimo seka informacijos rinkimas. Reikėtų nustatyti visus svarbius faktus: medicininės diagnozės, slaugos planus, slaugomo asmens norus ir teisinius reikalavimus. Tai sudaro pagrindą informuotiems sprendimams.

Vėliau analizuojami susiję etiniai principai. Autonomija, orumas, gera darna, nepakenkimas ir teisingumas yra pagrindiniai etiniai principai slaugoje. Kiekvienas sprendimas ką nors paveikia teigiamai ar neigiamai; taigi, skirtingi principai turi būti sveriami tarpusavyje.

Svarbu suprasti visų dalyvių perspektyvas. Reikėtų atsižvelgti į slaugomų asmenų, artimųjų ir slaugos komandos interesus ir norus. Atviras dialogas su visomis šalimis gali padėti išvengti nesusipratimų ir rasti bendrabiaujančius sprendimus.

Po principų ir perspektyvų apsvaistymo seka sprendimų priėmimas. Turėtų būti siekiama sprendimo, kuris pasiūlytų geriausią kompromisą. Skaidrus sprendimų priėmimas rodo pagarbą visoms šalims ir skatina pasitikėjimą.

Priimtas sprendimas turėtų būti įgyvendinamas ir atidžiai stebimas jo poveikis. Nuolatinis vertinimas užtikrina, kad sprendimas iš tikrųjų pasiektų norimą efektą. Jei reikia, turi būti atliekami pakeitimai.

Galiausiai svarbu apmąstyti sprendimų priėmimo procesą. Kas sekėsi gerai? Ką būtų buvę geriau padaryti? Kritinė analizė leidžia mokytis iš patirties ir optimizuoti būsimą sprendimų priėmimo procesą.

Etinių sprendimų priėmimas reikalauja jautrumo, žinių ir patirties. Patikima veiklos strategija užtikrina, kad sprendimai visada būtų priimami atsižvelgiant į slaugomųjų interesus, išsaugojant jų orumą ir gerbiant etinius principus.

7 Tai tik peržiūra

Visą knygą galite rasti <https://www.altenpflege.de> prisiregistravusiems vartotojams. Registracija ir naudojimasis yra nemokami. Kas nenori registruotis, gali pervesti mokestį, nurodytą 2 puslapyje, per Paypal į buchhaltung@factsoft.de ir nurodyti tiek knygos pavadinimą, tiek savo elektroninio pašto adresą. Tada PDF failas bus atsiųstas elektroniniu paštu.

Be nemokamos prieigos prie trumpųjų vadovėlių, registracija [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) suteikia galimybę tiesiogiai teikti paraiškas darbams. Taip pat galima paskelbti nemokamą darbo skelbimą. Tapkite ir jūs [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) bendruomenės dalimi.